

ת"פ 52355/03/22 - מדינת ישראל סמן נגד עבד אל פתאח מסרי, מוחמד עראפת מסרי, עבד אל רחמן מסרי, ואיל גלבאן, הייתם פוקהא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52355-03-22 מדינת ישראל נ' מסרי(עציר) 02 אפריל 2023
ואח'
ת"פ 13189-04-22 מדינת ישראל נ' פוקהא(עציר)
לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה
המאשימה: מדינת ישראל סמן

נגד

הנאשמים:

1. עבד אל פתאח מסרי
- ע"י ב"כ עוה"ד פאיז יונס
2. מוחמד עראפת מסרי
- ע"י ב"כ עוה"ד צבי אבנון
3. עבד אל רחמן מסרי
- ע"י ב"כ עוה"ד פאיז יונס
4. ואיל גלבאן
- ע"י ב"כ עוה"ד עלי סעדי
5. הייתם פוקהא (עציר)

גזר דין

בעניינם של נאשמים 2, 3 ו- 4

פתח דבר

1. הנאשמים שלפניי הורשעו, על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות שלהלן:

הנאשם מס' 2, מוחמד עראפת מסרי, (להלן: "**הנאשם 2**") - סיוע לסחר בנשק, בניגוד לסעיפים 144(ב2) + (ג1) + 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

הנאשם מס' 3, עבד אלרחמן מסרי, (להלן: "**הנאשם 3**") - סיוע לסחר בנשק, בניגוד לסעיפים 144(ב2) + (ג1) + 31 לחוק.

הנאשם מס' 4, ואיל גלבאן, (להלן: "**הנאשם 4**") - עסקה אחרת בנשק שלא כדין, בניגוד לסעיפים 144(ב2) + (ג1) - לחוק.

2. להשלמת התמונה אציין, כי יחד עם הנאשמים דלעיל, נכללו בכתב האישום המתוקן שני נאשמים נוספים: הנאשם מס' 1, עבד אל פתח מסרי (להלן: "**הנאשם 1**") והנאשם מס' 5, הייתם פוקהא (להלן: "**הנאשם 5**"). אף נאשמים אלה הודו במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן הנוגעות אליהם, אך הדיון בעניינם נדחה למועד אחר. עוד יצוין, כי נאשמים אלה חולקים עם הנאשמים 2, 3 ו- 4 חלק מהאישומים מושא תיק זה, לצד עבירות נוספות שיוחסו להם.

עניין נוסף הראוי לציון, הוא העובדה שבמהלך הדיונים בתיק זה הוגשו שני נסחים של כתב אישום מתוקן; האחד, בעת הצגת ההסדר בנוגע לנאשמים 2 ו- 3 (בו הופיעו כנאשמים 3 ו- 4). כתב אישום מתוקן זה סומן כא/1 (הוגש בישיבה מיום 19.12.2022). הנוסח השני של כתב האישום המתוקן הוגש בישיבה מיום 19.1.2023, בה הוצג ההסדר בנוגע לנאשמים 1, 4 ו- 5 (**כא/2**). מכתב אישום זה, נגרע נאשם שישי, מוחמד נור מסרי (להלן: "**נור**"), שבמקור נכלל בכתב האישום המקורי שהוגש בתיק. לבקשת המאשימה, שהודיעה על חזרתה מאישום בכל הנוגע לנור, הוא זוכה מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי, ושמו נגרע לחלוטין מכתב האישום המתוקן - כא/2. למען הסדר הטוב, נוסח זה של כתב האישום המתוקן (**כא/2**) הוא הנוסח המחייב, והנאשמים מופיעים לפי סדר הופעתם בו (כתב אישום זה יקרא להלן: "**כתב האישום המתוקן**").

3. הסדר הטיעון עם שלושת הנאשמים מושא גזר דין זה, לא כלל הסכמה כלשהי בנוגע לעונש אשר ייגזר עליהם. בכגון דא יצוין, כי עם הצגת ההסדר, סוכם כי נאשמים 2 ו- 3 "יורשעו וישלחו לתסקיר שירות מבחן". בהתאם להסכמה ולאחר מתן הכרעת הדין בעניינם של נאשמים 2 ו- 3, הוריתי על עריכת תסקיר שירות המבחן בעניינם. אשר לנאשם 4, תושב קאבטיה, לא התבקשה הגשת תסקיר של שירות המבחן. זאת, לפי הסנגור, "בשים לב ללוחות הזמנים של שירות המבחן, מאחר ונאשם זה ביקש כי הדיון בעניינו ייערך בהקדם" (להשלמת התמונה יצוין, כי בישיבה בה הוצג ההסדר וניתנה הכרעת הדין בעניינו של נאשם 4, אף נאשמים 1 ו- 5 הודו בכתב האישום המתוקן על פי ההסדר, אך לגביהם סוכם כי יוגש תסקיר של שירות המבחן והדיון בעניינם נדחה למועד אחר).

כתב האישום המתוקן

4. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, פעל נ.פ. 281931/21 (להלן: "**הסוכן**") בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה, באישורה ובכספה כלי נשק ותחמושת. ס.ח. 374577/21 היא שוטרת (להלן: "**מאי**"), ובמועדים הרלוונטיים פעלה יחד עם הסוכן בשליחות משטרת ישראל ורכשה בהוראתה, באישורה ובכספה כלי נשק ותחמושת. במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, עובר לתאריך 12.7.21 ועד לתאריך 9.2.22, סיכמו הנאשמים לסחור ולמכור נשקים מסוגים שונים לסוכן, הכל כפי שיפורט להלן. עוד צוין, כי נאשמים 1-4 הם קרובי משפחה.

5. לענייננו, רלוונטים האישומים השלישי והרביעי בכתב האישום המתוקן. תחילה אתייחס ל**נאשם 2**. לנאשם זה כאמור, מיוחסת עבירה של סיוע לסחר בנשק (במסגרת האישום השלישי). באישום זה נטען, כי בתאריך 3.8.21 בשעות אחר הצהריים והערב, שוחחו הסוכן ונאשם 5 מספר פעמים. במהלך

השיחות, הציע נאשם 5 לסוכן לרכוש רובה סער מסוג קלאצ'ניקוב תמורת 46,000 ₪ מנאשם 1, והסוכן הסכים לכך. במקביל שלח נאשם 1 לסוכן, באמצעות יישומון וואטסאפ, תמונות של רובה סער מסוג קלאצ'ניקוב. עוד במהלך השיחות, סיכמו הסוכן ונאשם 5 כי הסוכן יגיע לביתו של נאשם 1 בכפר קרע בתאריך 4.8.21 בשעות הערב לצורך ביצוע עסקת הנשק במסגרתה הסוכן ירכוש מנאשם 1 רובה סער מסוג קלאצ'ניקוב תמורת 46,000 ₪ (להלן: "**עסקת הנשק**").

בהתאם לסיכום ולצורך ביצוע עסקת הנשק, בתאריך 4.8.21 בשעה 18:21 או בסמוך לכך, הגיעו הסוכן ומאי, ברכב של מאי (להלן: "**הרכב**") לביתו של נאשם 1 (להלן: "**הבית**"). הסוכן ירד מהרכב ופגש את נאשם 2 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**") ממתינים לו מחוץ לבית, כאשר נאשם 1 מחזיק, בתוך מחסן הצמוד לבית (להלן: "**המחסן**") ובלא רשות על פי דין, רובה סער קלאצ'ניקוב (kalashnikov), קליבר 7.62 מ"מ, מספר סידורי 7605 שהינו כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם והוא נשק כהגדרתו בחוק ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לרובה סער קלאצ'ניקוב מהסוג הנ"ל המהווה אביזר לנשק (להלן: "**הרובה**" ו- "**המחסנית**").

לבקשת נאשם 2, אשר פעל בהנחייתו הטלפונית של נאשם 1, ועל מנת לסייע לו בביצוע עסקת הנשק, הוציא הסוכן סכום כסף מזומן בסך 46,000 ₪ (להלן: "**הכסף**"). הסוכן ונאשם 2 ספרו את הכסף ולאחר מכן, כחלק מעסקת הנשק, מסר הסוכן את הכסף לידי נאשם 2

בשלב זה, ולאחר שנאשם 2 עדכן את נאשם 1 כי הוא קיבל לידיו את הכסף, אמר נאשם 2 לסוכן להכניס את הרכב בנסיעה אחורה לחניית הבית. בהתאם, הנחה הסוכן את מאי לנסוע אחורה לחניית הבית עד שהרכב עצר סמוך למחסן. בשלב זה, פתח נאשם 2 את המחסן, הוציא מתוכו את הרובה ובתוכו המחסנית ומסר אותו לסוכן. במקביל, האחר פתח את תא המטען ברכב. הסוכן לקח מנאשם 2 את הרובה ובתוכו המחסנית והכניס אותו לתא המטען של הרכב. לאחר מכן, חזר הסוכן לרכב והוא ומאי עזבו את המקום. בגין מעשיו כאמור יוחסה לנאשם 2 (ביחד עם נאשם 5) עבירה של סיוע לסחר בנשק.

6. אף לנאשם 3 יוחסה עבירה של סיוע לסחר בנשק שלא כדין (עבירה זו מיוחסת לו ביחד עם נאשם 1) והיא חלק מהאישום הרביעי. אישום זה מתייחס גם לנאשם 4 ובו מיוחסת לנאשם זה, כאמור, עבירה של עסקה אחרת בנשק שלא כדין.

על פי הנתען באישום הרביעי, בתאריך 22.8.21 סמוך לשעה 17:00 נפגשו הסוכן ונאשם 5. במהלך הפגישה מסר הסוכן לנאשם 5 סכום כסף מזומן בסך 25,400 ₪. לאחר שנאשם 5 לא עמד בסיכום בינו לבין הסוכן נותר חוב בסך 25,400 ₪ של נאשם 5 לסוכן (להלן: "**סכום החוב**"). בהמשך למתואר לעיל, ועד לתאריך 13.1.22, שוחחו הסוכן ונאשם 5 מספר רב של פעמים, במהלכן דרש הסוכן מנאשם 5 להשלים את העסקה ביניהם או להחזיר לו את סכום החוב. בהמשך לכך, בין התאריכים 13.1.22 - 7.2.22 שוחחו הסוכן ונאשם 5, בשיחות טלפון וכן באמצעות יישומון וואטסאפ, מספר פעמים. במהלך השיחות, הציע נאשם 5 למכור לסוכן נשק מסוג M16 במחיר של 35,000 ₪ בתוספת סכום החוב והסוכן הסכים לכך. עוד במהלך השיחות, סיכמו הסוכן ונאשם 5 להיפגש בביתו של נאשם 1 בתאריך 9.2.22 לצורך ביצוע עסקת הנשק במסגרתה הסוכן ירכוש רובה סער

מסוג M16 תמורת 35,000 ₪ (להלן: "עסקת הנשק הנוספת").

בהתאם לסיכום ולצורך ביצוע עסקת הנשק הנוספת, בתאריך 9.2.22 בשעה 16:44 או בסמוך לכך, הגיעו הסוכן ומאי, ברכב אל סמוך לביתו של נאשם 5 בנצרת ופגשו את נאשם 5, אשר שהה בישראל בניגוד לחוק וללא היתר. נאשם 5 עלה לרכב והסוכן, מאי ונאשם 5 נסעו, ברכב, לביתו של נאשם 1 בכפר קרע. בהגיעם לשם בשעה 17:49 או בסמוך לכך, הסוכן ונאשם 5 ירדו מהרכב ונכנסו לבית של נאשם 1, שם פגשו את נאשמים 1 ו-3 וכן מספר בני משפחה נוספים של נאשם 1 ושל נאשם 5 (להלן: "האחרים"). בבית נאשם 1, הציגו האחרים בפני הסוכן באחד מהטלפונים הניידים מספר תמונות של נשק מסוג M16 והציעו למכור אותו לסוכן תמורת 100,000 ₪ בניכוי סכום החוב והסוכן הסכים לכך. בשלב זה, יצאו הסוכן יחד עם נאשמים 1, 3 ו-5 לרכב מסוג סקודה סופרב ל.ז. 40-451-80 אשר בבעלותו של נאשם 1 (להלן: "רכב הסקודה") ונסעו לכיוון ברטעה, שם, בסביבות השעה 22:30, חצו את גדר המערכת ונסעו לכיוון כפר קבאטיה אשר בשטחי הרשות הפלסטינית.

בהמשך, הגיעו הסוכן, ונאשמים 1, 3 ו-5, ברכב הסקודה, לביתו של נאשם 4 בכפר קבאטיה (להלן: "הבית"). נאשם 4 המתין להם בבית, שם נמצא חפץ דמוי רובה סער M16 המכיל חלקים של כלי נשק תקינים כגון מכלול של רובה סער M16 וקנה בקליבר 5.56 מ"מ שהינו כלי שסוגל לירות כדור שבכווחו להמית אדם והוא נשק כהגדרתו בחוק ועליו מורכבת כוונת צה"ל מספר סידורי 14071487 המהווה אביזר לנשק וכן 3 מחסניות המהוות אביזר לנשק, כאשר מחסנית אחת ריקה, מחסנית אחת מכילה 10 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ המהווים תחמושת לנשק ומחסנית אחת מכילה 8 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ המהווים תחמושת לנשק ומחסנית אחת מכילה 8 כדורים בקוטר 5.56 המהווים תחמושת לנשק (להלן: "הרובה הנוסף", "המחסניות" ו"הכדורים" בהתאמה).

הסוכן ונאשמים 1, 3 ו-5 ירדו מרכב הסקודה ונכנסו לבית, שם מסר נאשם 4 לידי הסוכן את הנשק הנוסף, המחסניות והכדורים. הסוכן בדק את הנשק ווידא כי הוא תקין. לאחר מכן, הוציא הסוכן סכום כסף מזומן בסך 72,000 ₪ (להלן: "הכסף") ובמסגרת עסקת הנשק הנוספת מסר את הכסף לידי נאשם 4. לאחר מכן, מסר הסוכן לידי נאשם 1 סכום כסף נוסף בסך 3,000 ₪ עבור חלקו בעסקת הנשק הנוספת. בשלב זה, פירקו הסוכן ונאשמים 1, 3, 4 ו-5 את הנשק הנוסף לשני חלקים, עטפו כל חלק בבגד והכניסו כל אחד מהחלקים לשקית נפרדת (להלן: "השקיות"). בנוסף, הכניסו הסוכן ונאשמים 1, 3, 4 ו-5 את המחסניות לשקיות.

בהמשך למתואר לעיל, יצאו הסוכן ונאשמים 1, 3 ו-5 מהבית כשברשותם השקיות, על תכולתן, נכנסו לרכב הסקודה ונסעו לביתו של נאשם 5 בג'נין, שם ירדו הסוכן ונאשמים 3 ו-5 מרכב הסקודה. נאשם 5 נתן לנאשם 3 את המפתחות לרכב שלו מסוג אאודי (להלן: "רכב האאודי") ונכנס לביתו. הסוכן ונאשם 3 נכנסו לרכב האאודי כאשר הסוכן מחזיק את השקיות על תכולתן ושני הרכבים עזבו את המקום.

בשלב זה, התפצלו הרכבים. נאשם 1 נסע ברכב הסקודה לכיוון מחסום בגדר המערכת הסמוך לטייבה ואילו הסוכן ונאשם 3 נסעו, ברכב האאודי, למחסום ברטעה, שם הם השאירו את רכב האאודי בחניון וחצו את גדר

המערכת בחזרה לשטח ישראל דרך פרצה בגדר (להלן: "הפרצה") עם השקיות על תכולתן.

ליד הפרצה, מצדו הישראלי של גדר המערכת, המתין אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה ברכב מסוג פורד פוקוס, ל.ז. 62-082-60 אשר בבעלותו של נאשם 1 (להלן: "רכב הפורד"). הסוכן ונאשם 3 עלו לרכב הפורד, עם השקיות על תכולתן ונסעו לחניון בכפר ברטעה, שם המתינו לנאשם 1. זמן מה לאחר מכן, הגיע נאשם 1 למקום ברכב הסקודה. הסוכן עבר מרכב הפורד לרכב הסקודה עם השקיות על תכולתן ונאשם 1 הסיע את הסוכן לתחנת האוטובוס בצומת ברטעה לכיוון עפולה, שם המתינה מאי ברכב. הסוכן עבר לרכב, עם השקיות על תכולתן, והסוכן ומאי עזבו את המקום.

תסקירי שירות המבחן

7. כאמור, בעניינם של נאשמים 2 ו-3 נערכו תסקירים של שירות המבחן על אודותיהם. שני התסקירים הם מיום 14.2.2023.

8. בעניינו של הנאשם 2, פירט שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי שלו; מדובר בנאשם בן 22, מאורס אשר גדל והתחנך בכפר קרע מקום מגוריו עד היום. טרם מעצרו עבד כשנתיים בחברה להתקנת אלומיניום השייכת לבני משפחתו. נאשם 2 הוא בן למשפחה המונה זוג הורים וארבעה ילדים ואשר הינו השני בסדר הלידה מבין אחיו ואחיותיו. אביו אינו עובד עקב בעיות רפואיות ואמו עקרת בית. מסקירת תפקודו "במסגרת הלימוד", עולה כי סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות במסגרת לימודית פורמלית באזור מגוריו. הוא שלל חיבור לקשרים שוליים ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם 2 נעדר הרשעות קודמות. הוא שיתף כי מתקשה בהסתגלותו למעצר הראשון עבורו, וכן חווה חוסר שייכות לאוכלוסיית העצורים. מסר כי נוטה להתבודד ולא להתערות עם שאר העצורים. לצד זאת, שיתף כי משולב בקבוצה טיפולית וכי השלים קבוצת כישורי חיים והתמודדות עם מעצר ראשון. בהתייחסו לביצוע העבירות המיוחסות לו, התרשם שירות המבחן, כי לצד ביטוי הצער מצדו של נאשם 2 על ביצוע העבירות, "ניכר כי ביטוי הצער נעוצים בעצם הסתבכותו עם החוק והמחיר שמשלם בעקבות הסתבכות זו ולא בעצם הבנה מעמיקה של הסיכון הפוטנציאלי ההרסני הטמון בעבירות מסוג זה".

שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון הקשורים בנאשם 2, לצד גורמי הסיכוי לשיקום והעריך "כי הסיכון להישנות עבירות דומות והתנהלות פורצת גבולות, הנו נשמר", וכי גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות "עולים על גורמי הסיכוי לשינוי". אי לכך, לא היה באפשרות שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו. לפי שירות המבחן, "הטלת ענישה הרתעתית מוחשית משמעותית בדמות מאסר בפועל, תהווה עבורו עונש הרתעתי אשר יש בו בכדי לחדד עבורו את הגבולות בין המותר לאסור והמחיר שעשוי לשלם בהישנות של עבירות מסוג זה".

9. אשר לנאשם 3, פירט שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי שלו; בהיותו בן 27 ואב לילד בן 3.

גדל והתחנך בכפר קרע, בו התגורר עד מעצרו, יחד עם בת זוגו ובנו, בדירה שכורה. הנאשם 3 דיווח כי טרם מעצרו ריצה עבודות שירות בתיק אחר, ובמקביל עבד בשעות מצומצמות כשכיר בחברה להתקנת אלומיניום אשר בבעלות אחיו. משפחת מוצאו מונה אם חד הורית בשנות ה-50 לחייה ושני ילדים, כאשר הנאשם 3 הוא הבכור. צוין, כי לנאשם 3 עוד 10 אחים ואחיות מנישואים קודמים לאביו, וכי אביו נרצח בהיותו של הנאשם 3 בן 12 שנים, עקב סכסוך משפחתי עם השכנים, כאשר הנאשם 3 היה עד לרציחתו.

שירות המבחן ציין, כי לנאשם 3 אין הרשעות קודמות בפלילים, אך לחובתו הרשעות מתחום התעבורה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה, שכן מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. בין היתר, נדון הנאשם 3 למאסר לריצוי בעבודות שירות בגין הרשעותיו בעבירות תעבורה.

בהתייחסו לביצוע העבירות המיוחסות לו, אף נאשם זה ביטא צער על ביצוע העבירות, אך ביטויי הצער נעוצים בעצם הסתבכותו עם החוק ולא בהבנה מעמיקה של הסיכון הטמון בעבירות מסוג זה. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון להישנות עבירות בעתיד אל מול גורמי הסיכון לשיקום, והתרשם כי הסיכון להישנות עבירות דומות והתנהלות פורצת גבולות הינו גבוה. אי לכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו. כמו כן, סבור שירות המבחן כי הטלת ענישה הרתעתית מוחשית משמעותית בדמות מאסר בפועל תהווה עבור הנאשם 3 עונש הרתעתי אשר יש בו כדי לחדד עבורו את הגבולות בין המותר לאסור והמחיר שעשוי לשלם בהישנות עבירות כגון דא.

טיעוני הצדדים לעונש

10. במסגרת טיעוניה לעונש בעל פה הגישה המאשימה טיעונים בכתב (טמ/3 ו- טמ/4), גיליון הרשעות קודמות בעניינו של נאשם 4 (טמ/1) אשר לחובתו הרשעה אחת של בית משפט צבאי, וכן גזר הדין מבית המשפט הצבאי ביהודה (טמ/2).

נאשמים 2 ו-3 לא הגישו ראיות לעונש. בעניינו של נאשם 4 הוגשו מסמכים שונים לגבי מצבו האישי, מכתב של ההסתדרות הכללית של המורים הפלסטינים סניף קאבטיה ומכתבים מהאוניברסיטה האמריקאית.

11. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה, כי המתחם לו היא עותרת בעניינם של נאשמים 2 ו-3 נע בין 27 ל-42 חודשי מאסר בפועל. נוכח העדר עבר פלילי וחיסכון בזמן השיפוטי, עתרה המאשימה לגזור עליהם עונש ברף התחתון של המתחם. יחד עם זאת, הדגישה המאשימה כי מדובר בעבירות חמורות ביותר, כאשר הסיוע המדובר הוא ברף הגבוה כפי שניתן לראות מעובדות כתב האישום המתוקן, זאת בשים לב לפעולות האקטיביות והמרכזיות בעסקאות.

נטען, כי עבירות הנשק מטרות להגן על שלום הציבור וביטחונו, על חיי אדם ועל הרכוש. בית המשפט מחויב להחמיר

בעבירות נשק, כאשר "תופעת החזקת ונשיאת הנשק הבלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש". המאשימה הפנתה לפסיקה אשר הבליטה את מגמת ההחמרה שקיימת, לדידה, בשנים האחרונות ולפסיקה אשר מבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת. המאשימה ציינה, כי "אלמלא הנשקים היו נמכרים לסוכן סמוי, הרי שהנאשמים היו שותפים בהעברת כלי נשק קטלניים לידיים של עבריינים ואולי אף גרוע מכך".

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה את הודאתם של הנאשמים 2 ו-3, הודאה אשר חסכה זמן שיפוטי יקר, כולל את עדות הסוכן הסמוי. מצד שני נטען, כי הם הבינו היטב את מעשיהם ואת ההשלכות של מעשים אלה. עוד נטען, כי אין מקום לסטות ממתחם העונש שייקבע בשל שיקולי שיקום, וכי בעניינו של נאשם 3 חלה הוראת השעה אשר קובעת עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירות נשק. הוראה זו אינה חלה בעניינו של הנאשם 2. יחד עם זאת, התיקון משקף את יחסו של המחוקק לעבירה. המאשימה הפנתה גם להנחיית פרקליט המדינה 9.16 שתכליתה להתוות את מדיניות התביעה ולהחמיר את רף הענישה בעבירות נשק.

12. אשר לנאשם 4, ציינה המאשימה בטיעוניה לעונש, כי מתחם העונש ההולם לו היא עותרת נע בין 54 ל-84 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם, סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו ברף האמצעי של המתחם שייקבע. זאת, לצד מאסר מותנה לתקופה ארוכה וקנס כספי כבד ומשמעותי. המאשימה ציינה, כי הנאשם 4 הורשע בעבירה של עסקה אחרת בנשק, כשהמדובר בנשק התקפי דמוי M16 שהסיכון הנשקף ממנו גבוה ומשמעותי. העבירה בוצעה ביום 9.2.2022, כך שחל עליה תיקון 140 לחוק בעניין עונש מזערי כאמור לעיל.

המאשימה פירטה בטיעוניה את שיקולי הענישה המחייבים לדידה החמרה בענישה, תוך שהדגישה כי בדרך כלל עבירות אלימות באמצעות נשק, לא היו מתקיימות אלמלא הייתה קיימת התופעה של החזקה בלתי חוקית בנשק. המאשימה הבליטה גם כאן, את החומרה היתרה שהיא מייחסת לעבירות נשק וכי בית המשפט מחויב להילחם מלחמת חורמה בעבירות אלה. היא הפנתה לפסיקה המבטאת את שיקולי הענישה ואת מדיניות הענישה הנוהגת עליה מבקשת היא לבסס את המתחם לו עתרה.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הזכירה המאשימה את הודאתו של הנאשם 4 בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, כולל את עדותו של הסוכן. מצד שני, כך ציינה, הוא הבין היטב את מעשיו ואת השלכותיהם. לא זו אף זו, לחובתו של הנאשם 4 הרשעה קודמת וקרובה מאותו סוג, בגינה ריצה עונש מאסר בפועל אשר לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות, דבר אשר ממחיש את הצורך בהחמרה.

13. ב"כ נאשם 2 (עו"ד צבי אבנון), הבליט בפתח טיעונו את הטעות ה"קולוסלית בהבנה" של שירות המבחן, אשר על אף "שהם מדברים" על נאשם 2 "רק טובות", אלא שבחלק שהוא לכאורה לא לוקח אחריות ואינו מפנים את מעשיו, מדובר במעין טעות נגררת מהפתיח של התסקיר. שם צוין, כי הנאשם 2 מואשם, כביכול, בעבירות סחר שלא כדין, סיוע ועבירות בנשק (החזקה). דא עקא, שכתב האישום תוקן ולנאשם 2 מיוחסת אך ורק עבירה אחת שעניינה סיוע לסחר בנשק, "לא עבירות של סחר בנשק או עבירות אחרות של נשק כמו החזקה או כל עבירה אחרת".

הסנגור טען, כי מדובר בבחור צעיר, בן 22 ללא עבר פלילי, כאשר מכתב האישום המתוקן עולה "שהוא למעשה היה בשטח אך לא היה חלק מכל עבירות הסחר, התכנון, לא הכיר את הסוכן. העבירה מתמקדת בנקודת זמן מסוימת, שהגיע לביתו של בן דודו ושם קיבל הוראה להעביר אותו נשק, כפי שמתואר בכתב האישום" המתוקן. הסנגור הדגיש כי הוא אינו בא "לליפות אחרת ממה שכתוב בכתב האישום", אך כשנאשם בא ו"יושב מול שירות המבחן, לוקח אחריות על מעשיו והם גם מציניים ... האחריות שלו היא מלאה לחלוטין על המעשים שהוא כן עשה אבל לא לכותרת של 'סחר בנשק'". הסנגור ציין כי מדובר "באדם נקי ללא עבר פלילי, מכל סוג שהוא", לא משתמש בסמים "שנקלע למקום הלא נכון ובזמן הלא נכון".

המשיך הסנגור וטען, כי "בסופו של דבר, ברור לנו שהאיש הולך למאסר, ויותר מזה, הבנו זאת מהרגע הראשון ולא ביקשנו לשחרר אותו לחלופת מעצר. כי סברנו ובצדק, שתוך כדי מעצר הוא יעבור אותה מערכת חינוך שעבר אותה וגם השכיל לנצל זאת לטובתו".

הסנגור הפנה לפסק דין שניתן בעניינם של נאשמים אחרים באותה פרשייה ולהבחנה שבית המשפט עשה בעניינו של אחד הנאשמים שם. הסנגור ביקש ללמוד מגזר הדין שם, תוך שציין כי הנאשם 2 שעצור כבר תקופה "כה ארוכה", שכן הוא במעצר מיום 7.3.2022, "זה ברור לי שאם היה נשפט ל- 16 חודשי מאסר הוא היה מקבל שליש ומנהלי ויותר מזה מגיע לו עודף". הוא ביקש "להורות כי עונש המאסר שיהיה לו חופף" לתקופה בה הוא שוהה במעצר.

14. ב"כ הנאשם 3 (עו"ד פאיז יונס) ציין אף הוא, כי הנאשם 3 עצור מיום 7.3.2022, כשידוע כי מעצר עד תום ההליכים קשה ממאסר. מדובר בנאשם בן 26. אף הוא סבור כי שירות המבחן נקלע לטעות בפתיח של התסקיר כאשר צוין כי כתב האישום מייחס לנאשם 3 "סחר בנשק, עסקה אחרת וסיוע לסחר". הואיל ולנאשם 3 מיוחסת רק עבירה אחת של סיוע לסחר, "הרי קיים תהום בין שתי העולמות, בין הנאשם לשירות המבחן. ככל הנראה היוצרות התבלבלו ושירות המבחן לא דקדק בהודעה ביחס לעבירה שתוקנה בעניינו של הנאשם". הסנגור גם חלק על הקביעה של שירות המבחן, כי נאשם 3 הינו בן 27, שכן מדובר בבן 26. נקודת המוצא של שירות המבחן, לדידו של הסנגור, היא לא נכונה. מדובר בנאשם צעיר, אב לקטין בן 3, כאשר העונש העתידי פוגע קשות במשפחתו, בהיותו "המכלכל העיקרי". הנאשם נטל אחריות, נסיבות חייו קשות ביותר, הוא נעדר עבר. בנסיבות אלה, המתחם לו טענה המאשימה אינו יכול לעמוד בשים לב לחלקו הזעום ביחס לאחרים, בעסקה יחידה. הנאשם 3 "לא היה המתכן לא מקבל התמורה, לא הייתה לו הטבה כספית".

אשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, ציין הסנגור כי חלקה המחמיר אינו רלוונטי לעניינו, בעוד שבחלק הכן רלוונטי, "בסופו של יום בתי משפט הטילו מאסרים של 19 חודש בפועל, 18 חודש בפועל", וכאשר הפסיקה שמתייחסת לעונשים גבוהים יותר "למשל שהוטל בה 6 שנים, 24 חודש למשל, היו עסקאות ולא סיוע. מספר עסקאות". אף הפסיקה שהמאשימה ציטטה בפרשייה הזאת מתייחסת לעבירות "שונות לגמרי". הסנגור הפנה לפסיקה אשר תומכת, לדידו, בקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל ועתר להשית על הנאשם 3 עונש בתחתית המתחם.

15. ב"כ הנאשם 4 (עו"ד עלי סעדי) ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, כאשר הנטען לגבי עברו הפלילי, "מדובר בעבירה שבוצעה לפני שנתיים, היה בשטח הרשות הפלסטינית". הסנגור התייחס לפסיקה שהגישה המאשימה וביקש לאבחן אותה מענייננו. הסנגור ביקש להדגיש את העובדה כי העסקה בוצעה בשטחי הרשות הפלסטינית "ולא כאן בארץ". לדידו, "אותו נשק, הועבר לידי הסוכן. העובדה שהעסקה בוצעה לשטחי הרשות ולא בעסקה עם נשק שהוברח לישראל, מחייבת שבית המשפט יתייחס לכך באופן מקל יותר". הסנגור ציין, כי מאז הרשעתו הקודמת של הנאשם 4, נולד לו בן.

הסנגור הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד על מדיניות הענישה וטען, כי הוא עותר "שהמתחם שבית המשפט ישית על הנאשם כאן, נע בין 18 חודשים עד ל- 36 חודשים. גם כן מאותם פסיקות שהצגתי, המתחם נע בין 15 עד 36".

דברי הנאשמים

16. בתום טיעוני ההגנה לעונש, ביקשו הנאשמים לומר את דברם, ואלה הדברים שנרשמו מפיהם:

נאשם 2: "אני מצטער על הטעות שעשיתי, למדתי את הלקח בבית הסוהר. אני לקחתי אחריות על הטעות שעשיתי ולמדתי שלא צריך לעשות טעויות כאלה. ובעזרת השם אני מקווה שעוד לא אעשה טעויות כאלה, כי עכשיו הבנתי את המשמעות של הטעות".

נאשם 3: "אנחנו טעינו, אנחנו התעייפנו והמעצר היה משמעותי עבורנו. אני מקווה שנלך

הביתה, קשה מאוד בבית סוהר".

נאשם 4: "במעצר הנוכחי בו אני נמצא, אני נחשפתי לעונשים מאוד חמורים. אני ממתין

לזה 12 שנה שהילדים שלי יסיימו תיכון ויכנסו לאוניברסיטה, הבן שלי סיים תיכון במקום הרביעי בכל הרשות הפלסטינית וגם בני השני נכנס לאוניברסיטה ואני לא יכולתי להיות חלק מהשמחה. המתנתי כל השנים שתיוולד לי בת, ונולדה לי בת חודשים ספורים לפני שנעצרתי בגין התיק הזה, וגם נמנע ממני כל הזמן הזה לחבק את הבת שלי. אני נשוי לשתי נשים ואני מפרנס ומתחזק שני בתי. אני מבקש שבית המשפט יתחשב בעובדה שהסביבה ותנאי החיים שיש לנו ברשות לא דומים למצב בישראל, ולפעמים נכפים עלינו דברים שהם לא בשליטתנו. אני גם מבקש לציין שהשהות שלנו כאן בבית סוהר כמעט ולא מתאפשר לנו להגיע לניכוי שליש מנהלי ואני מבקש שבית המשפט ייקח זאת בחשבון".

דין והכרעה

17. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש, הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

18. בכל הנוגע לנאשמים 2 ו- 3, אלה הורשעו כאמור בביצוע עבירה של סיוע בסחר לנשק. אשר לנאשם 4, הוא הורשע כזכור, בעבירה של עשיית עסקה אחרת בנשק שלא כדין.

בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

בעת ביצוע עבירות נשק גלומה פגיעה אשר אינה מבוטלת בשורה של ערכים חברתיים, בראשם ניצבים ערך החיים, שלומו של הציבור וכן תחושת הביטחון השוררת בציבור להתהלך באין מפריע ובלא חשש במקום מושבו.

19. הנאשמים 2 ו- 3 **סייעו** כל אחד בתורו, **בעסקה אחת**, לעבירה של **סחר בנשק**. במעשים אלו טבועה מסוכנות לקרות נזק גדול יותר. אמנם מדובר בעסקה שנערכה אל מול סוכן משטרתי, ומשכך, הנשק לא הגיע לגורמים פליליים או חבלניים, אך לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק שהיה כרוך במעשי הנאשמים 2 ו- 3.

בצד אלו, וכפי שנטען, מדובר באירוע נקודתי, בעסקה אחת, כאשר חלקם של הנאשמים 2 ו- 3, יחסית מוגדר, וברי כי מדובר במי אשר מילאו הנחיות או הוראות של אחרים (נאשמים 1 ו- 5) כדי לסייע בידם בביצוע עסקאות הנשק. כך, בכל הנוגע לנאשם 2, הוא המתין לסוכן הסמוי ובהנחיית נאשם 1, ספר יחד עמו את הכסף בטרם קיבל אותו מידי הסוכן. בשלב זה עדכן נאשם 2 את נאשם 1 כי קיבל את הכסף והנחה את הסוכן להכניס את הרכב בנסיעה לאחור לתוך חניית ביתו של נאשם 1. בשלב זה פתח נאשם 2 את המחסן הצמוד לבית בו הוחזקו הרובה והמחסנית ומסר אותם לסוכן.

הוא הדין באשר לנאשם 3. גם כאן, כשהגיעו הסוכן ומאי לביתו של נאשם 1, הם פגשו את נאשמים 1 ו-3 וכן מספר בני משפחה נוספים של נאשם 1 ושל נאשם 5. משם יצא הסוכן יחד עם נאשמים 1, 3 ו-5 ברכב הסקודה ונסעו לכיוון ברטעה לביתו של נאשם 4. לאחר שהסוכן העביר את הכסף לידי נאשם 4, פירקו הנאשמים 1, 3 ו-5 את הנשק לשני חלקים והכניסו אותו ואת המחסניות לשקיות הנפרדות. בהמשך, נסעו הארבעה לביתו של נאשם 5 בג'נין, שם ירדו הסוכן ונאשמים 3 ו-5 מהרכב. הנאשם 5 נתן לנאשם 3 את המפתחות לרכב האאודי ושניהם נסעו בו עד למחסום ברטעה, שם השאירו את הרכב בחניון וחצו את גדר המערכת דרך פרצה בגדר. לאחר מכן הסוכן ונאשם 3 עלו לרכב הפורד עם השקיות ונסעו לחניון בכפר ברטעה.

20. במעשיהם תרמו כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 להוצאת עסקאות הנשק אל הפועל, כאשר כל אחד מהם סייע בתורו וכפי שתואר לצורך מימוש העסקאות. אכן, כפי שנטען על ידי הנאשמים, אין המדובר במי אשר היו חלק מהתכנון או מהפקת הרווח מהעסקאות, אך לא צריך להיות ספק כי כל אחד מהם תרם את חלקו ובכך סייע לביצוע העסקה.

בשים לב לחלקם של נאשמים 2 ו-3 ולתרומתם, הנני סבור כי הפגיעה שלהם בערכים המוגנים היא פגיעה ברמה מתונה יחסית.

21. אשר לנאשם 4, שהורשע בעבירה של עסקה אחרת בנשק, מדובר במי שביצע את העבירה המושלמת והמוגמרת, להבדיל מעבירת הסיוע. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי לנאשם 4 היה חלק מרכזי בביצוע העסקה הנוספת, שכן הרובה הנוסף, המחסניות והכדורים, נרכשו ממנו לאחר שהוחזקו בביתו. הוא קיבל לידיו את התשלום בתמורה לעסקה (סך של 72,000 ₪). הנאשם 4 גם לקח חלק בפירוק הנשק ובהכנסתו לשקיות.

מעשיו של נאשם 4 מהווים פגיעה גבוהה בערכים המוגנים, הן בשים לב לחלקו והן בשים לב לסוג הנשק. לא צריך להיות ספק בדבר פוטנציאל הנזק הרב הטמון במעשיו של הנאשם 4, וגם אם פוטנציאל הנזק לא התממש נוכח מסירת הנשק לסוכן משטרי, אין בכך כדי להקל ראש במעשיו.

22. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכן על הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות כגון דא. ראו על כך פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 (14.4.2022), כדלקמן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים

תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'."

23. על הצורך במאבק עיקש בעבירות נשק, באמצעות ענישה מרתיעה, מחמירה ומשמעותית, ראו גם דבריו של כב' השופט י'אלרון בע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסקאות 16-17 (5.11.2019), שם נאמר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עויינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים."

24. בהיבט של הרתעת הציבור, נזכיר גם את ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, פסקה 36 (5.8.2013), כי:

"האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת

אנשי-המדון - צריך להעשות גם באכיפה ובענישה קשה".

25. אשר לסוג הנשק, המדובר בענייננו **בנשק התקפי מסוג רובה סער** קלצ'ניקוב באירוע הראשון **ובנשק דמוי רובה סער M16** המכיל חלקים של כלי נשק תקיניים עליו אף הורכבה כוונת צה"לית באירוע השני. בעניין זה של נשק התקפי, נקבע בע"פ 4077/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 12, (28.7.2022) (להלן: "**עניין פלוני**") כדלקמן:

"בפסיקתו מן הזמן האחרון, בית משפט זה קבע לא אחת כי את מבצעה של עבירות נשק יש להעניש בחומרה יתרה - שכן מדובר בעבירות שהיו למכת מדינה, ושאחריהן בא השימוש הקטלני בנשק אשר מותיר אחריו פצועים ומתים כמעט מדי יום. מדיניות זו חלה ביתר שאת כאשר מדובר במכירה, ברכישה, בנשיאה או בהובלה - שלא כדן - של נשק התקפי בדמות תת-מקלעים ורובים ובשימוש לא חוקי בנשק כאמור. בטיפולנו בעבירות מסוג זה ובמבצעה, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה".

26. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כאמור לעיל, הדגישה חזור ושנה את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי אלה המבצעים עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב.

אפנה להלן לסקירה הכוללת גם פסיקה מהעת האחרונה, המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול גם התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים להליך.

אשר לעבירה של **סיוע לסחר בנשק שלא כדן**, אפנה לפסקי הדין הבאים;

עניין פלוני - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. שלושה ערעורים שעסקו באותה פרשייה של סחר בכלי נשק באמצעות סוכן. אחד המערערים (מ') הורשע בעבירה של **סיוע לסחר בנשק** ובעבירה של **החזקה הובלה ונשיאת נשק** בצוותא ונידון ל- 19 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נוספים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של מ' (ושלושה נוספים, למעט קבלה חלקית של אחד הערעורים לעניין ניכוי ימי מעצר) וקיבל את ערעור המדינה בנוגע לקולת העונש של שלושה מהמעורבים, לאחר שנקבע כי העונשים שהוטלו עליהם "סוטים לקולא במידה ניכרת מאמות המידה" שנקבעו ביחס לעבירות בהן הם הורשעו. בכל הנוגע למ' הוחמר עונשו ל- 25 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 8207/19 **אליהו נ' מדינת ישראל** (13.7.2020) - המערער הורשע בעבירה של סיוע לעסקה

אחרת בנשק (שני מקרים), לאחר שתיווך באופן פעיל בשתי עסקאות נשק. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם, נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 2802/18 **ג'וואמיס נ' מדינת ישראל** (26.7.2018) - פסק דין אליו הפנתה ההגנה. על המערער מס' 1 באותו העניין (ג'וואמיס) נגזר עונש של 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שהורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק (רובה מסוג M16). בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם שנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של ג'וואמיס והפחית את העונש ל- 9 חודשי מאסר. זאת, "נוכח נסיבותיו האישיות החריגות" וסיכויי השיקום הגבוהים שעלו מתסקירי שירות המבחן.

ת"פ (מחוזי חיפה) 52717-03-22 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (24.11.2022) (להלן: "**עניין ג'בארין**") - גזר דין אליו הפנו שני הצדדים והינו חלק מהפרשה בה הופעל הסוכן הסמוי בעניינו. הנאשם מס' 9 הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק (אקדח) וכן בעבירה אחת של סחר בנשק (קופסאות עם 350 כדורים). בית המשפט קבע מתחם אחד בגין שתי העבירות והעמידו על טווח שנע בין 16 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 59434-11-21 **מדינת ישראל נ' גאזי** (29.8.2022) (להלן: "**עניין גאזי**") - גזר דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשם 9 הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק, החזקת נשק וניסיון לסחר בנשק. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 35608-04-18 **מדינת ישראל נ' קורד** (14.10.2018) (להלן: "**עניין קורד**") - פסק דין אליו הפנתה ההגנה. הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון לסחר בנשק. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. לציין, כי מדובר בנאשם בן 24, ללא הרשעות קודמות וכי באותו עניין הצדדים הגיעו לסיכום לפיו המאשימה תעתור לעונש מירבי לתקופה של 18 חודשים.

בכל הנוגע לעבירה של **עסקה אחרת בנשק שלא כדין**, אפנה לפסקי דין הבאים;

עניין פלוני - פסק הדין באותו עניין נוגע כאמור למעורבים נוספים באותה פרשה; מ.ז. שהורשע בשתי עבירות של סחר בנשק (אקדח, תת מקלע מאולתר מסוג M16 ומחסנית תואמת לכל אחד מכלי הנשק) והוטלו עליו 5 שנות מאסר בפועל; ר' שהורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של החזקה הובלה ונשיאת נשק בצוותא (העסקאות שביצע מ.ז. ועסקה נוספת למכירת M16) והוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל; א' שהורשע בעבירה אחת של סחר בנשק ובעבירה אחת של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (לאחר ששימש "איש ביניים

באחת מעסקאות הנשק הנ"ל, עת קיבל לידיו מהסוכן המשטרתי סכום כסף עבור מוכרו של M16 וסיפק לסוכן תת המקלע המאולתר, כשהוא פועל יחד עם אחרים" והוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל. כפי שצוין לעיל, בית המשפט העליון קיבל את הערעור על קולת העונש והחמיר את עונשיהם של ר' ו- א' (כפי שנעשה לגבי מ'), כך שעל ר' הוטלו 46 חודשי מאסר בפועל (חלף 36 חודשים) ועל א' 36 חודשי מאסר בפועל (חלף 30 חודשים).

לעניין מדיניות הענישה, ראוי להביא מדבריו של בית המשפט העליון, כי לפי אמות המידה שנקבעו בפסיקה בתיקי נשק, "מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים בגין עבירות הקשורות לנשק התקפי נמצא ברף הנמוך של הענישה הראויה ... מאסר בפועל בסביבתן של שלוש שנים הולם הובלה ונשיאה חד פעמית של נשק ... והינו בגדר עונש מקל כאשר מדובר בעבירות נשק חמורות יותר ...". ובהמשך (בנוגע לעונשו של מ.ז.) נקבע, כי "מאסר בכלא לתקופה של חמש שנים בהחלט משקף את חומרת העבירה ואין בו משום חמרה יתרה בהינתן מדיניות הענישה הנקוטה בידינו. נהפוך הוא: כפי שציין בית המשפט קמא - בצדק רב - מתחם הענישה הראוי למקרים כדוגמת זה של מ.ז. נע בין 5 ל- 8 שנות מאסר לריצוי בפועל; ולפיכך, עונש המאסר שהושת על מ.ז. נמצא בתחתית המתחם".

ע"פ 579/22 **מדינת ישראל נ' טחאניה** (13.6.2022) - המשיבים הורשעו בעבירות של סחר בנשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין, נשיאה והובלה של נשק. בנוסף, המשיב דאוד הורשע בריבוי עבירות של שהייה בישראל שלא כחוק ואילו המשיב אגבריה הורשע גם בסיוע לסחר בנשק, ניסיון לסחר בנשק והסעת תושב זר שלא כחוק. על דאוד נגזרו בבית המשפט המחוזי 4 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך שנקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל- 6 שנות מאסר בפועל. על אגבריה נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנקבע מתחם שנע בין 40 ל- 70 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והעמיד את עונשו של דאוד על 5.5 שנות מאסר בפועל, ואת עונשו של אגבריה על 52 חודשי מאסר בפועל.

עניין **גאזי** - פסק דין אליו הפנתה המאשימה בעניינו של נאשם מס' 14. הנאשם הורשע בעבירות של סחר בנשק שלא כדין, החזקת נשק וירי מנשק חם. מדובר בנאשם יליד 2001, ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 50 ועד 72 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 54 חודשי מאסר בפועל.

עניין **קורד** - פסק דין אליו הפנתה ההגנה בכל הנוגע לנאשם 3. אותו נאשם הורשע בעבירה של ניסיון סחר בנשק ובעבירה של סחר בנשק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 50 ועד 72 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 54 חודשי מאסר בפועל.

27. למען שלמות התמונה וכדי להמחיש את מדיניות הענישה הנהוגה, תוך ניסיון לשמור על עיקרון אחידות הענישה, שמולך אותנו, ככלל, להחלת שיקולי ענישה ועונשים דומים "על מי שביצעו עבירות דומות במהותן בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות" (ראו ע"פ 2836/22 **מדינת ישראל נ'**

אמארה, פסקה 18 (7.6.2022), ראוי לציין, כי גזרי הדין אליהם הפנו הצדדים, כמצוין לעיל, בעניין גאזי, בעניין ג'אברין וכן בת"פ (מחוזי חיפה) 52146-03-22 **מדינת ישראל נ' כבהה** (להלן: "עניין כבהה") ובת"פ (מחוזי חיפה) 43669-03-22 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (להלן: "עניין סלימאן"), דנים כולם באותה פרשה בה הופעל הסוכן הסמוי בתיק זה, זאת כפי שצינו הצדדים עצמם.

את מקצת גזרי הדין שניתנו באותם תיקים פירטתי בסקירה לעיל. נוסף על כך, נתתי את דעתי לכל גזרי הדין אליהם הפנו הצדדים בטיעונים, והכל על מנת לתור אחר מתחמי ענישה הולמים וראויים בענייננו שגם שומרים על "יחס של שקילות" בין העונשים השונים. זאת, גם כשעסקין בהרשעה בעבירה של סיוע (נאשמים 2 ו-3) וגם בעבירה מוגמרת של סחר (נאשם 4). מעבר להפניות דלעיל, נזכיר את גזר דינו של נאשם 1 בעניין כבהה, שהורשע בשני אישומים שעניינם עסקה אחת של סחר בנשק (כדורים לרובה) ועסקה אחת שעניינה סחר בסמים מסוג קוקאין (8 גרם) ונגזרו עליו 29 חודשי מאסר (מתחם של 28 - 45 חודשי מאסר); גזר דינו של נאשם 7 בעניין כבהה עליו נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל (מתחם של 30 - 60 חודשי מאסר) לאחר שהורשע בעבירה של סחר באקדח; גזר דינם של נאשמים 3-5 בעניין סלימאן אשר הורשעו בקשירת קשר לסחר בנשק וסוכם כי בית המשפט יסתפק בתקופת המעצר שריצו (211 ימים, 129 ימים ו-127 ימים); גזר דינם של נאשמים 7-8 בעניין ג'אברין אשר הורשעו בעבירה של סיוע **להחזקת** אקדח ונגזרו עליהם 9 חודשי מאסר בפועל, וגזר דינו של נאשם 3 בעניין ג'אברין אשר הורשע בקשירת קשר לפשע, בסיוע לסחר בנשק, סיוע לעבירות בנשק (החזקה) וסיוע לסחר בנשק (תחמושת), ועליו נגזרו 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים (עבר נקי).

לסיכום נקודה זו אטעים, כי יחס של שקילות ומידתיות בין המעורבים כולם, ראוי כי יישמר הן בראי מתחם העונש ההולם והן בראי הענישה אשר תיגזר על הנאשמים, כל אחד בהתאם לחלקו ותורמתו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות שביצע כל אחד מהם, ובהינתן נסיבותיו אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

28. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת על כי הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירה של סיוע ולא בעבירה מוגמרת. יש לתת את הדעת גם לחלקו של כל אחד מנאשמים אלה באירוע בכללותו ולתרומה של כל אחד מהם, כמו גם לפרק הזמן של המעשים אשר ביצע כל אחד מנאשמים אלה. **יש לתת את הדעת גם לסוג הנשק** - נשק התקפי.

אשר לנאשם 4, מדובר במי שיזם וביצע את עסקת הסחר בעצמו. הוא גם קיבל לידיו את מלוא התמורה, סכום לא מבוטל של ₪ 72,000. **מדובר בנשק התקפי**, על החומרה היתרה הכרוכה בכך. לנאשם 4 החלק העיקרי בעסקת הנשק הנוספת, בה היו מעורבים גם נאשמים 1 ו-5 בסיועו של נאשם 3.

29. עניין נוסף עליו יש לתת את הדעת, הוא העונש המזערי בהתאם לתיקון 140 לחוק הנוגע למעשיהם של נאשמים 3 ו-4 במסגרת האישום הרביעי. על פי התיקון, מחויב עונש מזערי של רבע מהעונש המירבי הקבוע בחוק בגין עבירות הנשק.

30. בהתחשב בכל אשר פורט בהרחבה לעניין שיקולי הענישה, מדיניות הענישה הנוהגת, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, ובשים לב למגמת ההחמרה בענישה בעבירות כגון דא, העולה מפורשות מפסיקת בית המשפט העליון, ועל מנת שהעונש יהלום מגמה זו ובה בעת לא יחטא לעיקרון אחידות הענישה אל מול הענישה שהוטלה על מעורבים אחרים כפי שפורט לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיהם של הנאשמים 2 ו- 3 מצוי **בטווח שנע בין 19 לבין 42 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

אשר לנאשם 4, בשים לב לאותו עיקרון ובהתבסס על אותם שיקולים, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו **נע בין 38 ל- 62 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

31. לא מצאתי בענייניו קיומם של שיקולים אשר יצדיקו לסטות ממתחם העונש שזה נקבע, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים וממילא אינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם.

אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשמים 2 - 4 בגבולות מתחם העונש ההולם. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

העונש המתאים לנאשמים 2 ו- 3

32. בהקשר זה, יש ליתן הדעת להודאתם של הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן. הודאה זו הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, ויש בה נטילת אחריות מצד הנאשמים על המעשים שבוצעו על ידם.

נתון נוסף בעל משקל משמעותי, אשר יש בו לפעול לקולא, הוא גילם הצעיר יחסית של הנאשמים, במיוחד נאשם 2. כמו כן, לא נרשמו לחובתם של שני אלה הרשעות בפלילים קודם ביצוע המעשים מושא עניינו.

33. נתתי דעתי גם לנסיבות האישיות של הנאשמים 2 ו- 3 כפי שאלה פורטו בהרחבה על ידי באי כוחם ובתסקיר שירות המבחן של כל אחד מהם. בכגון דא אציין, את מצבו הרפואי של אבי נאשם 2 מצד אחד ואת שיתוף הפעולה של נאשם 2 במסגרת קבוצה טיפולית בין כתלי בית הסוהר. אשר לנאשם 3, יש לציין את היותו אב לילד קטן בן 3 וכי הוא המפרנס של משפחתו, כך שלעונש המאסר השלכה לא רק עליו אלא גם על אשתו ובנו, על הפגיעה הכרוכה בכך. נתתי דעתי גם לעובדה כי אביו נרצח בקטינותו וכי היה עד לרציחתו.

34. על יסוד נסיבות אלו אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, מצאתי למקם את עונש המאסר של נאשמים 2 ו- 3 ברף התחתון של המתחם. זאת, לצד ענישה משמעותית צופה פני עתיד וקנס. במכלול ענישה זה, יהא כדי להרתיע הן את הנאשמים והן את עברייני הנשק הפוטנציאליים מפני ביצוע עבירות כגון דא, ואף יהא בו להגשים את עיקרון ההלימה לצד עיקרון אחדות הענישה. כולי תקווה כי הנאשמים 2-3 אשר גילם צעיר יחסית, ישובו אל דרך הישר לאחר שירצו עונש המאסר מאחורי סורג וברח.

העונש המתאים לנאשם 4

35. גם לגבי נאשם 4, יש ליתן הדעת להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן. הודאה זו הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, ויש בה נטילת אחריות מצדו על המעשים שבוצעו על ידו.

בעניינו של נאשם 4 טען הסנגור, כי העובדה שהעסקה הנוספת בוצעה "בשטחי הרשות" יש בה כדי להביא להתייחסות מקלה. אין בידי להסכים לטיעון זה, שכן לנאשם 4 היה ידוע כי הנשק הנוסף עושה את דרכו לתחומי מדינת ישראל. זה שהנאשם 4 עצמו לא נכנס אל תוך שטח ישראל על מנת למסור את הנשק הנוסף, אין משום גורם מקל דווקא.

לנאשם 4 הרשעה קודמת בעבירה מתחום הנשק, וברי כי הדבר מהווה נסיבה הפועלת לחומרה.

36. נתתי דעתי לנסיבות האישיות של הנאשם 4 כפי שאלה פורטו בהרחבה על ידי בא כוחו ועולים גם מהמסמכים שהוגשו וגם על ידי הנאשם 4 בעצמו, במיוחד לעובדה כי נולדה לו תינוקת - ערב מעצרו. כן הקשבתי לטענתו בדבר המצב הכלכלי ותנאי החיים הקשים בשטחי הרשות.

37. על יסוד נסיבות אלו אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, מצאתי למקם את עונש מאסרו של הנאשם 4 במחצית הראשונה של המתחם, קרוב יותר לרף התחתון. זאת, לצד ענישה משמעותית צופה פני עתיד וקנס. במכלול ענישה זה, יהא כדי להרתיע הן את הנאשם והן את עברייני הנשק הפוטנציאליים מפני ביצוע עבירות כגון דא, ואף יהא בו להגשים את עיקרון ההלימה לצד עיקרון אחדות הענישה. כולי תקווה כי הנאשם 4, ישוב אל דרך הישר לאחר שירצה עונש המאסר מאחורי סורג וברח.

סוף דבר

38. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 2:

- **תשעה עשר (19) חודשי מאסר בפועל.**

תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם 2 בתאריך 7.3.2020.

- **עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.**

- **ששה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.**

- **קנס בסך של 1,200 ₪, אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום.**

על נאשם 3:

- **תשעה עשר (19) חודשי מאסר בפועל.**

תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם 3 בתאריך 7.3.2022.

- **עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.**

- **ששה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.**

- **קנס בסך של 1,200 ₪, אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום.**

על נאשם 4:

- **ארבעים ושניים (42) חודשי מאסר בפועל.**

תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם 4 בתאריך 7.3.2022.

- **שלושה עשר (13) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע, לרבות עבירה של ירי מנשק חם.**

- **תשעה (9) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.**

- קנס בסך 7,500 ₪, אשר ישולם בתוך 120 ימים מהיום.

אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשמים, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"ג, 27 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.